

ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Digital Leadership for Professional Administrators of Schools in Muang District under Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1

ลลิตา จิวโต¹ รองศาสตราจารย์ ดร.พิภพ วังเงิน²
Lalita Jiewto¹ Assoc. Prof. Dr.Pipob vachungngern²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 182 คน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนตามขนาดของโรงเรียนจากนั้นใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา 0.67–1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .959 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการสร้างโอกาส และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการสื่อสาร
2. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ผู้บริหารมืออาชีพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

¹ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹Graduate Student of Program in Education Administration Innovation, Rattanakosin College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

²Lecturer of Program in Education Administration Innovation, Rattanakosin College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

ผู้ติดต่อ, อีเมล: ลลิตา จิวโต, baifem7255@gmail.com

รับเมื่อ 15 ธันวาคม 2564 แก้ไข 10 มกราคม 2565 ตอรับ 13 มกราคม 2565

ABSTRACT

This study was survey research. Its purpose was to investigate the digital leadership for professional administrators of schools in Muang District under Prachuap Khiri Khan primary educational service area office 1 and to compare the digital leadership for professional administrators of schools in Muang District under Prachuap Khiri Khan primary educational service area office 1 were classified by sizes of schools. The sample group is 182 teachers obtained through Stratified sampling and Simple random sampling. The research instrument was a rating-scaled questionnaire with an index of item objective congruence (IOC) of 0.67–1.00 and a reliability of 0.980. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test for Independent Samples, One-Way ANOVA.

The research results were:

1. The digital leadership for professional administrators of schools in Muang District under Prachuap Khiri Khan primary educational service area office 1 was at a high level. The highest average of the digital leadership was the making of digital opportunity and the lowest average of the digital leadership was the digital communication.
2. The digital leadership for professional administrators of schools in Muang District under Prachuap Khiri Khan primary educational service area office 1 that classified by sizes of schools were different at the .05 level of significance.

Keywords: Digital Leadership, Professional Administrators, Primary Educational Service Area Office

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทั้งในองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยเฉพาะในภาครัฐได้มีการออกพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐ ผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานและติดตามงาน (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2562)

เมื่อองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงภาวะผู้นำของผู้บริหารจึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมาย หากพิจารณาในมุมมองของการศึกษาหรือสถานศึกษานั้น องค์กรที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญที่สุด ยิ่งในปัจจุบันที่เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทำให้ผู้นำต้องมีการปรับรูปแบบกระบวนการในการบริหาร ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้การศึกษา 4.0 ในการพัฒนานักเรียน (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562, หน้า 110) ดังนั้นผู้นำในสถานศึกษาจึงต้องมีคุณลักษณะในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าที่แท้จริง (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559, หน้า 25)

อีกทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีการบริหารจัดการด้านการศึกษาโดยใช้แนวทางการบริหารตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในประเด็นที่ 3 การพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีตัวชี้วัดในการส่งเสริมและ พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ และทักษะด้าน Digital Literacy, Digital Pedagogy และทักษะสื่อสาร ทั้งยังส่งเสริมการใช้ Digital Technology มาใช้ในการ

พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพมีศักยภาพ และมีคุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562, หน้า 18)

จากความเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจประเด็นของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ที่จะต้องพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล ให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามการวิจัย

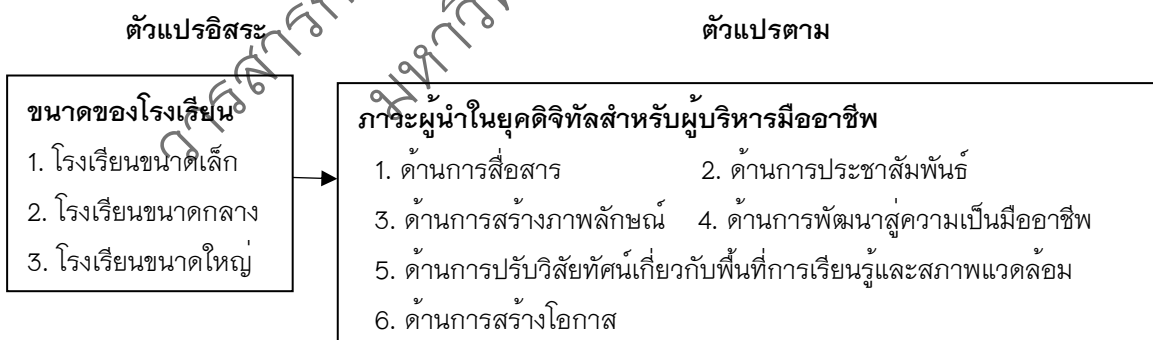
1. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 เป็นอย่างไร
2. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาด ของโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ครูผู้สอนโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนสถานศึกษาทั้งหมด 35 โรงเรียน จำนวนครูผู้สอน 335 คน

2. **กลุ่มตัวอย่าง** คือ ครูผู้สอนโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ทั้งหมด 182 คน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนตามขนาดของโรงเรียนและใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือคือ แบบสอบถามภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีทั้งหมด 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ขนาดของโรงเรียน มีลักษณะ ข้อคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหาร มืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีลักษณะข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ครู ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และติดตามการตอบแบบสอบถามภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยการหาค่า IOC (Index of Consistency) และการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha-Coefficient)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ตาราง 1 ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวม

ด้าน	ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ	ผลการวิเคราะห์		ระดับ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการสื่อสาร	4.31	0.73	มาก	6
2	ด้านการประชาสัมพันธ์	4.33	0.83	มาก	5
3	ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ	4.33	0.81	มาก	4
4	ด้านการสร้างภาพลักษณ์	4.35	0.75	มาก	2
5	ด้านการปรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับพื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อม	4.33	0.75	มาก	3
6	ด้านการสร้างโอกาส	4.40	0.66	มาก	1
รวม		4.34	0.76	มาก	

จากตาราง 1 ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวม พบว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการสร้างโอกาส ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ ด้านการสร้างภาพลักษณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการปรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับพื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการสื่อสาร

2. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลด้านการสื่อสาร ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ และด้านการปรับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับพื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อม มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านการสร้างภาพลักษณ์ และด้านการสร้างโอกาสไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวม ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการสร้างโอกาส อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมืออาชีพในปัจจุบันเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการทำงานในโรงเรียน จึงได้จึงให้มีการพัฒนาครูบุคลากร ในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มากขึ้น ซึ่งการเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีและสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับครูและบุคลากรนั้น สอดคล้องกับ พุทธิพงศ์ ทองเขียว (2562, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 1 ด้านการฝึกอบรมและพัฒนาครู พบว่า บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครู ด้านการฝึกอบรมและพัฒนาครูค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง และเข้ารับการอบรมหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ อุบลรัตน์ หรือวรรณ (2559, หน้า 152) ที่ศึกษาสมรรถนะครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ได้ข้อค้นพบว่าผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการใช้ ICT ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเรื่องของครูทุกคน และเป็นแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะต้องให้ความช่วยเหลือในการทำงานและพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พัฒนาและส่งเสริมครูให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มีการอบรมออนไลน์เพื่อให้ครูมีความรู้ที่ทันสมัย สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (ภคพร เลิกนอก, 2553, หน้า 151) สอดคล้องกับ มณีรัตน์ สุดเต (2563, หน้า 358) ที่ได้ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ที่ได้พบว่า ผู้บริหารมีการสำรวจและสอบถามความต้องการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนของครูซึ่งให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนา ตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นผู้บริหารมีอาชีพจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาและสร้างโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและบุคลากร และการสร้างโอกาสให้ครูได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการการระงับต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

2. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมีอาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวม ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ยังไม่ได้มีการส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารของโรงเรียนมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมิได้มีความพร้อมในการดำเนินการเท่าที่ควร ทั้งความรู้และความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างหลากหลาย อาจจะมาจากการที่โรงเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีที่ดิจิทัลมากพอจะเอื้อให้เกิดการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งการที่ผู้บริหารมีอาชีพจะสามารถบริหารการศึกษาในยุคนี้ได้ นั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารผ่านเทคโนโลยี และผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทันสมัย ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและรู้จักนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในองค์กรมีการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจ (Inspirational communication) ผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้องทำการสื่อสารให้บุคลากรเกิดความสนใจ และบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้ (จิรพล สังข์โพธิ์ สุวรรณ จันทิวาสารกิจ และเสาวณีย์ อยู่ศิริรัมย์, 2560, หน้า 5) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับชุดิรัตน์ กาญจนธนชัย (2562, หน้า 163) ที่ได้ศึกษาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้รับตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านองค์ประกอบการสื่อสารที่ผู้บริหารต้องมี โดยสามารถแยกได้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร ทักษะคิดในการสื่อสาร และความชัดเจนในการสื่อสาร ซึ่งจะสามารถเพิ่มศักยภาพในตัวผู้นำมีอาชีพ ให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ได้อย่างหลากหลาย สื่อสารได้ตรงจุดประสงค์ และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา นอกจากนี้ การสื่อสาร ยังเป็นหนึ่งในภาวะผู้นำสำหรับศตวรรษที่ 21 เพราะเนื่องจากยุคดิจิทัลเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่าง รวดเร็วทุกที่และทุกเวลา เช่นเดียวกับ พิริยา ศิริวรรณ (2559, หน้า 38) ที่ได้สรุปไว้ว่า ผู้บริหารควรคำนึงถึงประเด็นที่เกี่ยวกับการสื่อสารให้มาก เพื่อที่จะปรับปรุงกระบวนการในการสื่อสารเพื่อสื่อข้อมูลข่าวสารไปถึงผู้รับสารให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันได้ เพราะการสื่อสารในองค์กร จะมีลักษณะเป็นกระบวนการอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการผ่านข้อมูลข่าวสารและความเข้าใจ เพื่อที่จะให้

ผู้ได้บังคับบัญชาหรือบุคคลอื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการ และจะเป็นประโยชน์สำคัญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพของโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ขนาดของโรงเรียนมีผลต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความตระหนักถึงบทบาทของตนเองในฐานะผู้นำยุคดิจิทัล และอาจรวมถึงโรงเรียนขนาดใหญ่อาจมีงบประมาณและอุปกรณ์พร้อมสำหรับการบริหารจัดการในยุคดิจิทัลที่พร้อมมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับ เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 225) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อภาระงานระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับจิราภา ประพันธ์พัฒน์ (2560, หน้า 3) ที่ศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตามขนาด สถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมืออาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการสร้างโอกาส ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมการทำงานในยุคดิจิทัลของครูในด้านอื่นเพิ่มเติม เช่น การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และแพลตฟอร์มสำหรับการจัดการเรียนรู้และการทำงานของครู

1.2 ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมืออาชีพที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสื่อสาร ดังนั้น ผู้บริหารมืออาชีพควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน ผ่านการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในช่องทางต่าง ๆ และในขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารจากทางโรงเรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมืออาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อจะได้มีแนวทางการออกแบบแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำให้กับผู้บริหารมืออาชีพได้ทั้งจังหวัด

2.2 ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมืออาชีพ เพื่อจะกำหนดแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลได้

เอกสารอ้างอิง

- จิรพล สังข์โพธิ์, สุวรรณ จันทิวาสารกิจ และเสาวนีย์ อยู่ตรีรัมย์. (2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: องค์กรไอทีและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. [ออนไลน์]. จาก: <http://cio.citu.tu.ac.th/cio2017/?p=410>. ค้นเมื่อ 12 กันยายน 2564.
- จิราภา ประพันธ์พัฒน์. (2560). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชูดิรัตน์ ภาณุจนวนชัย. (2562). *ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พิริยา ศิริวรรณ. (2559). การสื่อสารภายในองค์กร (คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล). *เรื่องที่ไม่อาจ มองข้าม*. *เวชบันทึกศิริราช*, 9(1): 38 – 43.
- พุทธิพงษ์ ทองเขียว. (2562). *บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์*, 7(2): 150 – 166.
- มณีนรัตน์ สุดเต้. (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2*. *วารสารมหาจุฬาลงกรณ์*, 7(8): 344 – 362.
- เลอศักดิ์ ตามา. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22*. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38): 224-240.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2562*. [ออนไลน์]. จาก: <https://www.obec.go.th/wp-content/uploads/2018/10/OBECPolicy62.pdf>. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2564.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2562). *Thailand Digital Government 2021 (DG2021)*. [ออนไลน์]. จาก: <https://www.dga.or.th/document-sharing/dg2021/>. สืบค้นเมื่อ: 14 กันยายน 2564.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. [ออนไลน์]. จาก: <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-teaartedu-teaart-teaartdir>. สืบค้นเมื่อ: 15 กันยายน 2564.